

LUFTSLOTTET

Sofia Nömm

MFA i Medium- og Materialbasert Kunst, Kunst og Håndverk,
Kunsthøgskolen i Oslo, 2024

TAKK TIL

Bjørn Sondre Storli, Knut Natvik, Trine Wester, Line Ulekleiv,
Anders Hald, Marte Johnslie, Kjell Rylander, Keith Harrison,
Henrik Nömm, Julia K. Persson, Mari Eriksen, Alice Davies
og alle dere andre som har vært der for meg.

INNHOOLD SFORTEGNELSE

4	Forord
5	Innroduksjon
6	Del 1
8	Innspirasjon
10	Sleeping Beauty Slumbered in Her Forest Castle
14	Luftslottet
17	Glasur
20	Karet
24	Halvsirkelen
26	Tårnet
30	Del 2
30	Verden blir til
34	Oppsummering
35	Referanser

Forside bilde: Detalj av skulpturen *Luftslottet* / 2024 / Foto: Henrik Nömm
Denne siden: Detalj av skulpturen *Luftslottet* / 2024

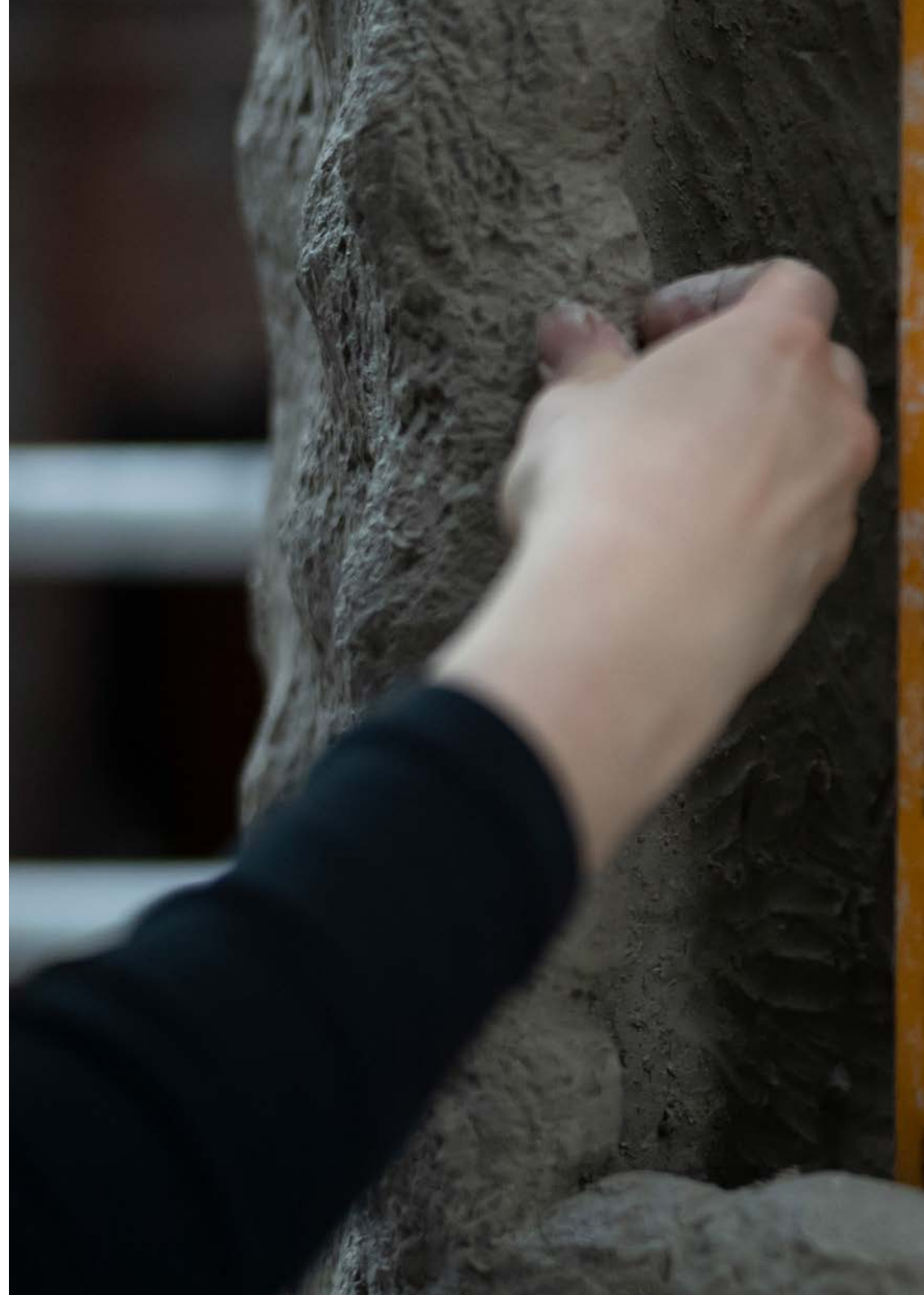
FORORD

Rutiner har alltid vært utfordrende for meg. De små daglige handlingene som er så viktige for å opprettholde balanse, som å vanne en plante, betale regninger eller rydde. Nye ideer erstatter de gamle, og interessen for det som en gang engasjerte meg, falmer.

Jeg har vært sånn siden barndommen. Først var det fiolin, deretter fløyte, senere hip hop, ridning, basketball, klatring, strikking, og til slutt kom leiren. Et materiale jeg kunne forme som jeg ville. Et materiale jeg var fri i, og hvor jeg slapp å forholde meg til andre. Et materiale som mest av alt trengte meg.

Å arbeide med noe, for så å forlate det med en tanke om å returnere, krever et medium som ikke forvitrer med tiden. Stein, maleri, tegning, metall og vev, er noen eksempler på medier som står stille der du forlot dem. Slik er det ikke med leiren. Når du først har forlatt skulpturen du har lagt så mye tid i, er det ingen vei tilbake. Den tørker langsomt inn. En uferdig skulptur, spor av mangel på vilje til å fullføre, foreviges i materialet (som ikke kan bringes tilbake til liv). Du står igjen med to alternativer: resirkulere leiren eller brenne den som en evig påminnelse om det du ikke gjennomførte.

Leiren ble det materialet jeg la så mye kjærlighet i at jeg bare måtte fortsette. Et materiale som holdt meg ansvarlig for mine handlinger og krevde min disiplin

INTRODUKSJON

I en tid hvor alt var usikkert, forsøkte jeg å balansere en situasjon ved å bygge noe som var stabilt. Jeg hadde behov for å inngå i noe som var forpliktende. Jeg satte i gang et prosjekt som var bindende, en installasjon som skulle bestå av flere monumentale skulpturer i et materiale som var tidkrevende.

Med leire finnes det få snarveier. Det er et tidspunkt for alt. Når du skal bygge, når du skal tørke, når du skal fukte og når du bare skal la være. Du inngår en slags pakt med leiren, der du som bygger, må ta hensyn til materialets behov.

Ved å først bygge en skulptur, som krevde flere skulpturer ved sin side for å fungere, skapte jeg et verk som ville holde meg sysselsatt en lang periode frem i tid. Jeg hadde skapt et prosjekt som jeg kunne forsvinne inn i.

DEL 1

Min kunstneriske praksis trekkes mot arkitektoniske rom og installasjoner som omslutter betrakteren. Jeg forsøker å skape rom som kan trigge sanser gjennom en nøye sammensetning og plassering av store keramiske skulpturer.

I installasjonen *Luftslottet* er jeg inspirert av tradisjoner knyttet til sakral arkitektur. Det finnes arkitektoniske grunnprinsipper som har vært gjennomgående gjennom historien i oppbygning av sakrale rom. Et av prinsippene som går igjen er nøye planlagte proposjoner og bruk av symmetri for å oppnå balanse og harmoni. Et annet er bruk av lys, mørke og vertikale former som strekker seg oppover for å gi en følelse av transcendens. Dette er prinsipper som jeg har lagt vekt på i utformingen av installasjonen.

Jeg har arbeidet med å skape et hierarki mellom de ulike skulpturene, der hver skulptur har sitt eget formål og rang. Måten jeg har plassert de ulike skulpturene, på en linje, skaper en retning der det legges opp til at du stopper opp ved hver skulptur før du beveger deg videre til den neste. Jeg har søkt en tidløshet i installasjonen ved å arbeide med prinsipper som har funnets så lenge mennesker har bygget templer og kirker. Slik forankrer jeg rommet i både fortid, nåtid og fremtid.

Jeg leter etter en spesifikk følelse. En følelse som kan komme i ulike situasjoner og rom. Det kan være den kommer når du står på vidda på fjellet og titter utover det bare landskapet dekket av snø, eller kanskje når du sitter på svaberget og

skuer utover havet. Det er en følelse av at alt er komplett.

Det er disse små øyeblikkene hvor du og omgivelsene dine blir ett, som jeg streber etter å fange i mitt arbeid. Ved å jobbe med store keramiske skulpturer og installasjoner, håper jeg på å skape et rom hvor du, som betrakter, kan bli fullstendig absorbert. I denne opplevelsen ønsker jeg å gi rom for refleksjon.

INSPIRASJON

Jeg har alltid blitt dratt mot kunstnere som arbeider med omsluttende installasjoner. Tori Wrånes, Gunnvor Nervold Antonsen, Eva Hesse og Laure Prouvost er noen av de kunstnerne som har preget meg mest i utviklingen av mitt eget kunstnerskap.

Tori Wrånes er en norsk samtidskunstner som hovedsakelig jobber med performance. Hun skaper ofte drømmeaktige universer ved hjelp av kostymer, arkitektur, skulptur, performance og vokal. I 2017 besøkte jeg utstillingen "Hot Pocket" på det tidligere Museet for samtidskunst, og jeg kan fortsatt minnes den fysiske reaksjonen i kroppen min da jeg befant meg i det store hovedrommet. Gulv og tak var dekket av et grått teppe, og Wrånes hadde endret rommets arkitektur ved å legge til skulpturelle elementer på eksisterende strukturer i rommet. Søylene var påført en skulpturell masse, og det vanligvis solbelyste glasstaket strålte nå med et grønt lys. Midt i rommet sto en roterende tribune hvor betraktere kunne sette seg, og surrealistiske skulpturer i ulike materialer sto plassert rundt om i rommet. Rommet hadde en magnetisk kraft, som ga meg følelsen av å forsvinne inn i en annen virkelighet.

Det som går igjen i alle kunstnerne jeg er inspirert av, er deres evne til å skape et rom der du som betrakter kan bli oppslukt. På samme måte som når jeg satte i gang med et forpliktede prosjekt som jeg kunne flykte inn i, ønsker jeg å skape et rom der betrakteren kan forsvinne. Nesten som å tre inn i et parallelt univers.

Denne siden: "National Museum of Art / Tori Wrånes / Hot Pocket (2017)."

Jeg arbeider med storskala keramikk fordi jeg opplever at når en skulptur er i samme størrelse som deg selv eller større, blir opplevelsen av verket mer sanselig. Kanskje det er fordi man kommer nærmere, eller det at man føler seg mer omringet, som gjør at kroppen blir aktivert på en annen måte. I tillegg til å kunne påvirke våre sanser som lukt, syn og hørsel, har du også plutselig mulighet til å påvirke hvordan betraktere beveger seg i rommet. I installasjonen *Luftslottet* er jeg interessert i å arbeide med arkitektoniske elementer og linjer som skaper en retning i rommet, slik at det finnes en start og en slutt, eller et sted du går inn og et sted du går ut.

Jeg definerer arbeidet mitt innefor samtidskunstfeltet, samtidig som jeg arbeider innenfor en tydelig skulpturell tradisjon med referanser til arkitektur og kunsthåndverk.

SLEEPING BEAUTY SLUMBERED IN HER FOREST CASTLE

I et av mine tidligere verk, *Sleeping Beauty Slumbered in Her Forest Castle*, har jeg også arbeidet med å skape en romlig installasjon der du kan bevege deg mellom de ulike skulpturene. Mine verk tar ofte utgangspunkt i egne opplevelser, følelser og minner. Jeg søker materialer og former som kan utløse både personlige og kollektive assosiasjoner. Jeg prøver å beholde en viss dristighet i utviklingen av materialer og form, uten å være redd for å bruke stereotyper og klisjeer i kombinasjon med mer personlige materialer.

Et personlig materiale kan være et minne eller en følelse, som i *Sleeping Beauty Slumbered in Her Forest Castle*, oppstod verket fra et barndomsminne. Om sommeren pleide moren min å ta meg med opp i Nordmarka for å bade i skogstjern. Disse tjernene var som regel dekket av vannliljer som skjulte store deler av vannoverflaten. Jeg husker at moren min advarte meg mot å svømme i områder der vannliljene trivdes, ettersom jeg kunne henge meg fast i de omfattende rotsystemene.

Dette minnet prentet seg inn i tankene mine og vekker fremdeles en frykt hver gang jeg befinner meg ved disse skogstjernene. Den fengslende skjønnheten til vannliljene, sammen med min frykt for deres intrikate rotsystem, har gjort dem til private symboler for meg, og representerer en tilstand av et mellomstadium. Vannliljer fanger ideen om å eksistere i to parallelle verdener - den kjente og den ukjente.

Denne siden: *Sleeping Beauty Slumbered in Her Forest Castle* / Glasert Steingods / 30 kvm / Ram Galleri / 2022

De to neste sidene: Detalj / Foto: Pernille Haugen

Tredje side: Detalj Rotskulptur / Foto: Henrik Nömm

LUFTSLOTTET

Skulpturen *Luftslottet*, som også er navnet på hele installasjonen, består av to skulpturer som hører sammen, i samme dimensjon (2 meter høye). De er relativt identiske og er bygget ved siden av hverandre uten å henge sammen. Når de står ved siden av hverandre, danner de en halvmåne. Hver skulptur består av tre seksjoner, hvor hver seksjon har 4 kamre. Til sammen har de to skulpturene 24 kamre.

Skulpturen har en ruglete overflate som har blitt til ved at jeg hamret en sten opp og ned gjentatte ganger mens jeg bygget skulpturen. Jeg forsøkte å få til et uttrykk som imiterte stein. Jeg søkte en steinete overflate som kunne minne om overflaten på gamle borger og krypter. Stenoverflater som er bearbejdet av en menneskehånd. Hugget ut, med et spesifikt formål.

Jeg hadde nylig vært i Portugal og besøkt Quinta da Regaleira som ligger innenfor det historiske sentrumet Sintra, og var inspirert av stedets utenomjordiske arkitektur. På området fantes det noe som kunne minne om en brønn, eller et tårn som var bygget ned i bakken med en spiraliserende trapp helt ned til bunnen. Stedet ble bygget av en frimurer, Carvalho Monteiro, og det sies at det ble bygget for åndelige grunner og at sirklene som dannet seg nedover skulle symbolisere Dante's Inferno. Jeg er fascinert av menneskers behov for å bygge noe storslagent for å skape et sted for felles tilhørighet og vårt behov for å manifestere noe uhandgripelig i noe fysisk.

Denne siden (første): Prosess bilde / Skulpturen *Luftslottet* / 2022
Denne siden (andre): Janecanapini, "An Initiation l'LI Never Forget at Quinta Da Regaleira, Sintra."

Å hamre inn en sten på en så stor skulptur var utfordrende. Først bygget jeg, så hamret jeg, og så bygget jeg igjen. Stenen var tung, og hvert slag etterlot bare et lite område med merker, som gjorde at jeg måtte slå utallige ganger. Slagene forplantet seg inn i kroppen min, og etter flere uker med hamring kjente jeg slagene selv når jeg la meg for å sove. Selve overflaten tok nesten lengre tid å bearbeide enn selve byggingen av skulpturen. Det utmattende arbeidet fikk meg til å tenke på at det var en slags botsøvelse jeg hadde satt meg selv til å utføre. Både som en flukt fra virkeligheten, men samtidig en slags straff.

Skulpturen *Luftslottet* har gått gjennom mange ulike faser, og skulle i utgangspunktet oppbevare vann i hvert kammer. Jeg hadde forestilt meg den som en pulserende skulptur hvor vannet flyttet seg mellom de ulike rommene. Derfor ble hver av de to skulpturene bygget i deler slik *Luftslottet* kunne demonteres etter brenning. Demonteringen var for at jeg skulle kunne tre inn glassplater slik at rommene kunne holde på vannet. Jeg bygget inn en åpning til hvert kammer slik at jeg kunne tre kabler mellom kamrene, og la opp til et teknisk rom på baksiden av skulpturen.

Jeg hadde ikke forutsett hvor utfordrende det var å jobbe med noe over så lang tid. Jeg ble kastet tilbake til min barnoms flyktige sinn hvor jeg hoppet fra idé til idé. Ideen om en skulptur som skulle oppbevare vann var ikke lenger interessant. Skulpturen skulle nå bli et panoptikon, deretter en monolitt. Skulpturen som var så stor og monumental, følte nå ut som et en skulptur uten kjerne - et symbol på mitt overmott. Som om alt jeg hadde tenkt og planlagt bare var et eneste stort luftslott.

KERAN

EPAL

EPAL

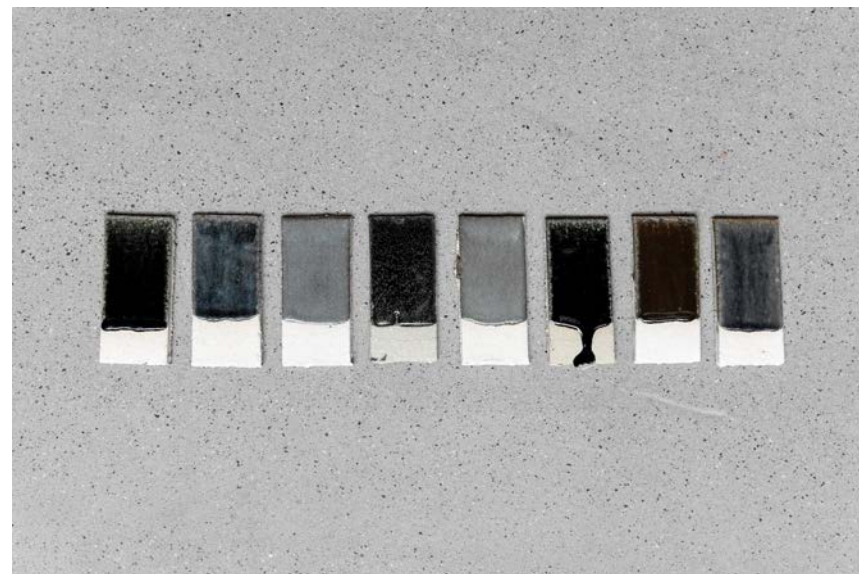
GLASUR

I søket etter en kjerne eller hvilken vei dette prosjektet skulle ta, arbeidet jeg med å utvikle glasurer. Jeg dykket inn i glasurens mysterium og arbeidet møysommelig med Ian Curries gridmetode for å forstå og utvikle egne glasurer. Currie var en australsk keramiker som forsket på glasur og som publiserte boken "Revealing glazes: Using the Grid Method"² som forklarer fremgangsmåten. Denne boken har vært et nyttig verktøy for meg.

Metoden går ut på å konstruere en systematisk variasjon mellom alumina, kvarts sammen med ulike flusser. Prøvene blir organisert på en testbrikke bygget opp av et rutenett på 35 ruter. Det er enkelt å lese av de ulike variablene gjennom et organisert kalkuleringsystem som finnes på nettsiden til Currie. Denne metoden gir en forståelse rundt fargens respons i møte med ulike materialer. Med de samme materialene i forskjellige mengder kan du oppnå ulike effekter som matt, blank, boblende og det som kalles krypende glasurer. En krypende glasur er en glasur som trekker seg sammen til små øyer slik at leireoverflaten kommer til syne mellom de avrundede øyformasjonene.

I disse utprøvingene utviklet jeg mange vakre glasurer. Jeg blandet og blandet, men uansett resultat var det aldri bra nok. Ingen av overflatene jeg kom frem til passet til Luftslottet. Jeg begynte å stille meg spørsmål om hvorfor jeg i utgangspunktet skulle glasere skulpturene. Hvorfor skulle jeg dekke til en overflate som jeg hadde arbeidet så mye med?

Jeg ønsket en ærlig overflate. Jeg ønsket å vise det harde arbeidet jeg var villig til å legge inn for å prøve å stabilisere noe som var ustabil. Vi trenger alle noen steder hvor vi bare kan være oss selv. Når hverdagen er vanskelig, er det deilig å bli dratt inn i noe annet. Jeg hadde bygget en skulptur som tok all min tid, slik at jeg ikke hadde tid til å tenke på mine virkelige bekymringer. Jeg hadde sirkulert rundt kjernen som hele tiden hadde vært der, og forsøkt å tillegge påtatte betydninger fordi jeg ikke stolte på det jeg hadde laget. Min søken etter glasur ble som et bevis på min søken etter kjerne og behov for å dekke til. Jeg var ferdig med det.

Forrige side: Skulpturen *Luftslottet* demontert etter brenning / 2022

Denne siden: Utvalgte glasurprøver / 2023

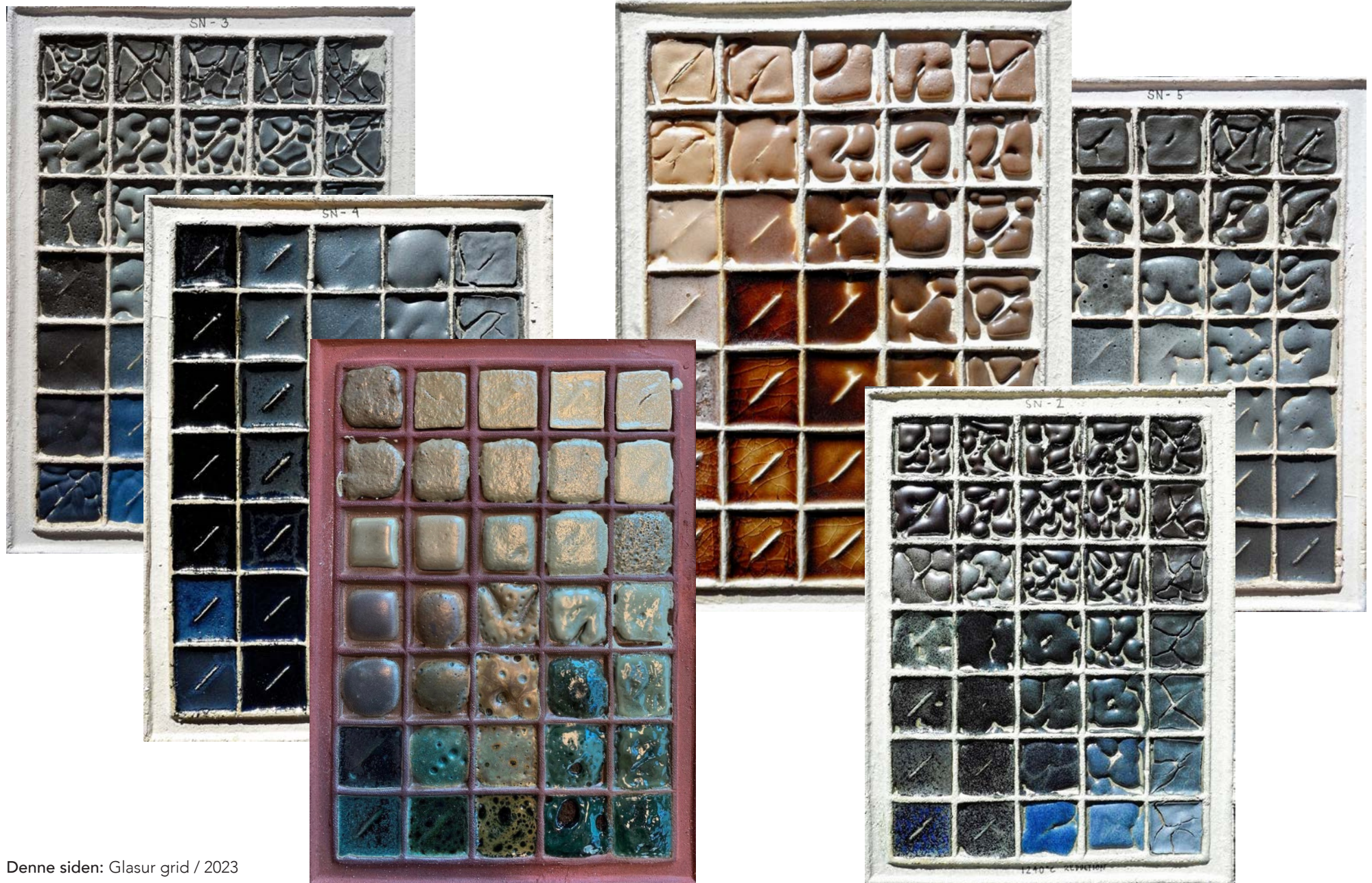
Neste side: Detaljbilde / utvalgte glasurprøver / 2023

² Ian, Currie, Revealing glazes: Using the Grid Method) (Publication Place: Maryvale: Bootstrap Press), 2000

Denne siden: Glasur grid / 2023

K A R E T

Etter å ha bygget skulpturen *Luftslottet* i det første semesteret av masteren, begynte jeg å bygge et stort kar som kunne oppbevare vann, rektangulært og omtrent 1 meter høyt (se helhetsbilde neste side). Jeg bygget det med doble vegger for at det skulle oppleves som massivt, som om det var hugget ut i stein. Jeg brukte den samme steinen som på *Luftslottet* for å få en lik overflate, ettersom jeg så dem som korresponderende skulpturer. Kantene på begge skulpturene er avrundet. Selv om karet oppleves stort og massivt, bidrar de runde, bølgede formene til at karet oppleves lettere enn det egentlig er.

I januar 2024 bestemte jeg meg for å flytte både *Luftslottet* og *Karet* ut av lageret mens jeg eksperimenterte med glasure. Jeg trengte å se skulpturene med nye øyne. Jeg plasserte de to halvdelene av *Luftslottet* med litt avstand til hverandre slik at man kunne passere gjennom dem som en portal. *Karet* kunne minne om en døpefont eller et stort trau, der det sto plassert sentrert mellom de to identiske delene av *Luftslottet*.

Denne oppstillingen fikk meg til å tenke på hvilke bygnings-elementer som er nødvendige for å gi følelsen av å være i et sakralt rom. Jeg tenkte på inspirasjonskildene mine, Quinta da Regaleira og andre sakrale rom, templer og kirker som har blitt skapt gjennom tidene. Det monumentale, symmetriske og konsekvente viste seg igjen og igjen. Jeg tenkte på Vigelandsparken, og symmetrien i parken der alt ledet opp mot monolitten. Det er tydelig at denne type oppsett har blitt brukt mye for å fremme representasjoner av noe guddom-

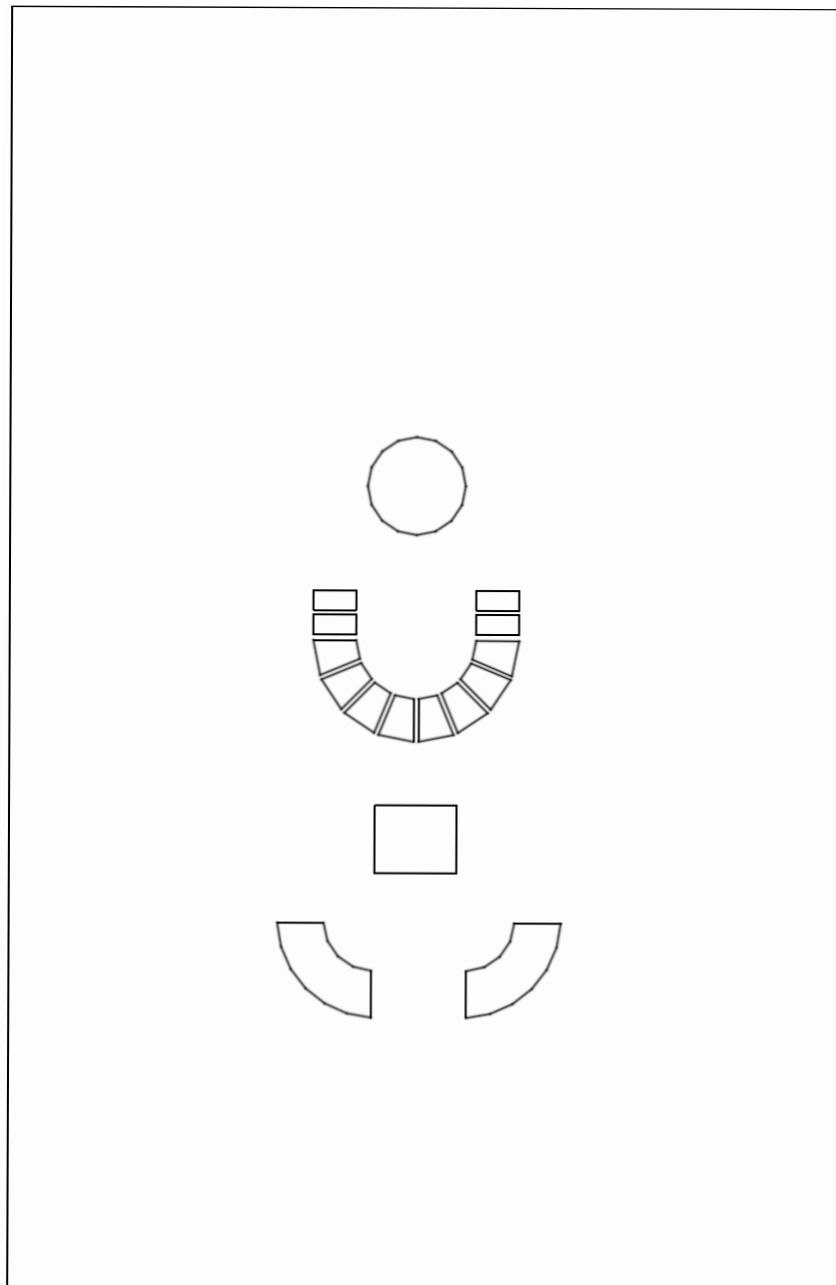

melig, nærvær eller skape et felles samlingspunkt.

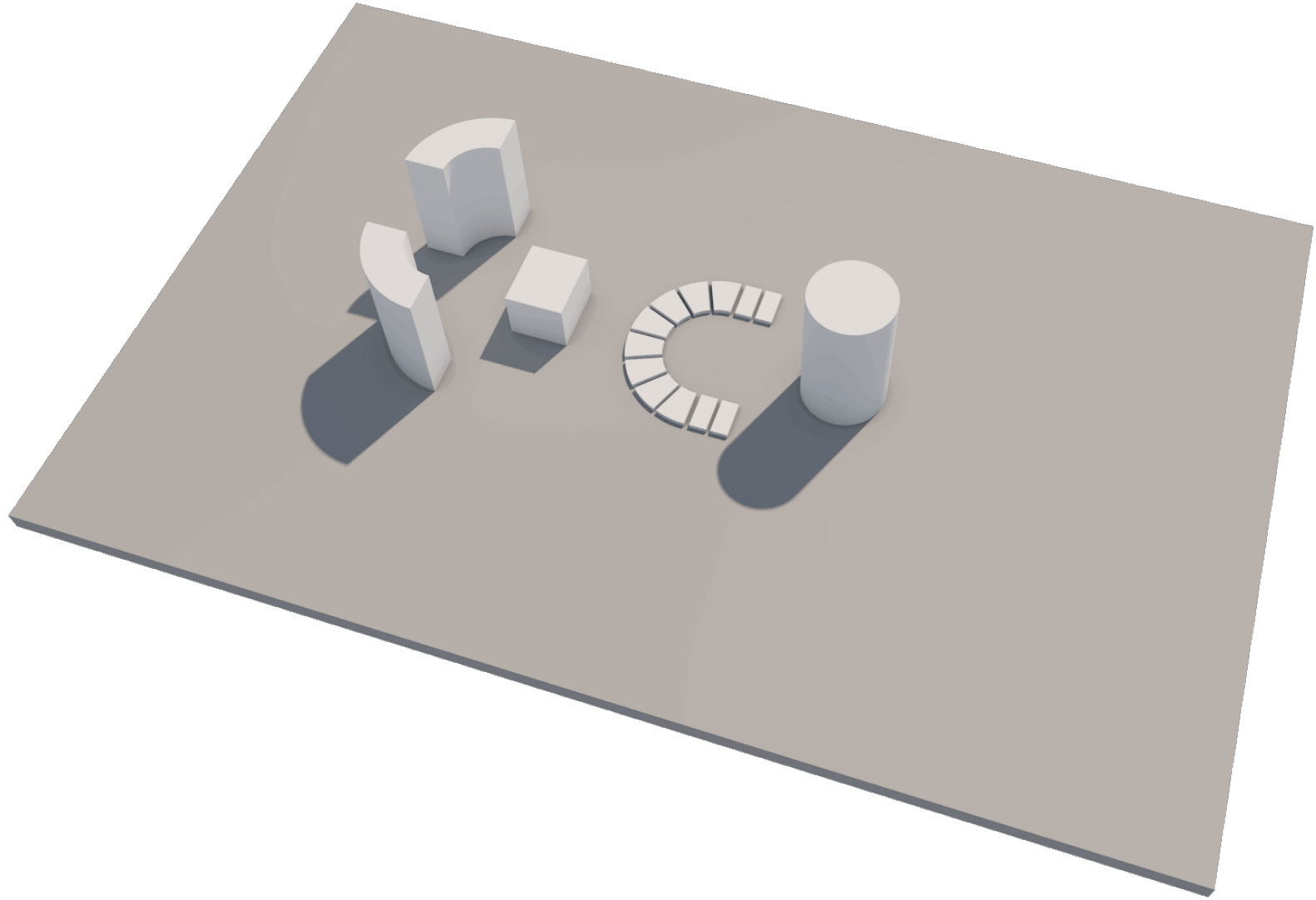
Det var noe med denne symmetriske oppsetningen av *Luftslottet* og *Karet* som forsterket følelsen av det monumentale og stabile jeg var ute etter. Plasseringen ga meg en sinnsro og førte meg videre til den neste skulpturen som skulle bli en del av installasjonen.

Denne siden: Plantegning / Plassering / installasjonen *Luftslottet* / laget av: Henrik Nømm

Neste side: Perspektivtegning / installasjonen *Luftslottet* / laget av: Henrik Nømm

HALVSIRKELEN

Den neste skulpturen jeg bestemte meg for å bygge var en halvsirkel, bygget etter samme mal som *Luftslottet*, men lengre, som en hestesko, og lavere. *Halvsirkelen* er bygget opp i ulike deler som er plassert inntil hverandre. Den har den samme ruglete overflaten som på de tidligere skulpturene.

Halvsirkelen er bygget etter inspirasjon fra en alterring. En alterring er en halvsirkelformet benk av sitteputer som er ment for å sitte og knele på for å motta nattverd. Halvsirkelen jeg har skulpturert er hard og ruglete og er ikke behagelig slik som i et vanlig kirkerom.

TÅRNET

Jeg ønsket å avslutte installasjonen med en skulptur som hadde omtrent samme høyde som skulpturen *Luftslottet*, slik at de sammen omslutter de andre skulpturene og gir en følelse av et avlukket rom. Som i Gustav Vigelands skulpturpark ønsket jeg at alle de tidligere skulpturene skulle lede opp mot denne skulpturen, som jeg har kalt *Tårnet*.

Jeg nevnte tidligere at jeg ønsket å skape en begynnelse og slutt på installasjonen, og for å tydeliggjøre at alt ledet opp mot *Tårnet*, ønsket jeg at deler av denne skulpturen skulle være belagt med et mer edelt materiale. Jeg ønsket at *Tårnet* skulle oppfattes som opphøyd og som den viktigste skulpturen i hierarkiet.

Jeg var inspirert av sirkelens symbolikk på grunn av dens uendelige natur, som en påminnelse om at alt er del av en større syklus som strekker seg inn i evigheten.

Tårnet har samme diameter som innsiden av Halvsirkelen. Igjen har skulpturen samme overflate som de tidligere skulpturene, men i midten av søylen er det et kammer som kan minne om kammerene i *Luftslottet*. Jeg hadde nylig laget en annen skulptur *Contained* som var dekket av platinum, og fra den fikk jeg ideen om at jeg ønsket et element i installasjonen *Luftslottet* som skulle være dekket med platinum. Jeg bestemte meg derfor at kammeret i *Tårnet* skulle være belagt med platina sølv. Den rå, tørre leireoverflaten og det blanke, skinnende platinumet skulle kontrastere hverandre.

Denne siden: Prosessbilde / *Tårnet* ferdig bygget / steingods / 2024

Neste side (venstre): Detalj *Tårnet* / ovenifra

Neste side (høyre): Prosessbilde / meg og *Tårnet* / foto: Dan Grönlund

Siden etter neste side: Inspirasjons bilde tatt på båtturn i Lisboa

DEL 2

I installasjonen *Luftslottet* forsøker jeg å skape en helhetlig opplevelse der hver skulptur bidrar med noe nytt. Sammensetningen og plasseringen av skulpturene danner et landskap som understreker ideen om et sakralt rom, deres masse gir en følelse av monumentalitet. Jeg er interessert i den nye dynamikken som oppstår når ulike skulpturer forenes i ett rom.

Med denne installasjonen ønsker jeg å skape et harmonisk rom gjennom nøye plassering og sammensetning av arbeidene. Denne komplekse dynamikken minner meg om begrepet "assemblage", som antropologen Anna Tsing utforsker i sitt arbeid."

VERDEN BLIR TIL

Antropolog og forfatter Anna Tsing bruker begrepet "assemblage" for å beskrive komplekse sammensetninger av elementer, både menneskelige og ikke-menneskelige, i artikkelen "When the Things We Study Respond to Each Other, Tools for Unpacking the 'Material'"² En assemblage er midlertidig og situasjonsbestemt. Den kan dannes i et øyeblikk og kan oppløses og endres når forholdene forandrer seg. En assemblage tillater å undersøke forhold og egenskaper som oppstår når ulike elementer kommer sammen under spesifikke tilstander. Den kan bidra til å forme landskaper og kulturer som kan være positivt for å åpne opp for nye perspektiver.

---

2 Anna, Tsing, "When the Things We Study Respond to Each Other, Tools for Unpacking the 'Material'" *Anthropos and the material*, Harvey, P., Krohn-Hansen, C. and Nustad, K.G, (Publication place: Duke universety. 2019) s. 221-244

Tsing sammenlikner et landskap med et lappeteppe som kan komme i alle mulige størrelser. Et landskap kan bestå av gårder og skoger, eller bare et blad hvor insekter og sopp har dannet mikroorganismer. På liknende måte som Tsing mener situasjonsbestemte landskaper blir skapt i møter mellom ulike materialer, mener jeg at når ulike skulpturer kommer sammen og skaper et rom, kan dette også leses som et landskap.

Jeg sier ofte at jeg arbeider med å skape psykologiske landskap. Det er nettopp i sammensetningen av de ulike skulpturene jeg tenker at en interaksjon mellom kunstverk og betrakter kan oppstå. Ved at betrakteren opplever å bli omsluttet av, og en del av selve installasjonen.

"The landscape is an assemblage of assemblages - here lodge poles and birches, each with nurturing fungi, each working to establish ways of being through available coordinations. Through such apparatuses, materials respond to materials, and worlds are made"³

I tråd med Tsings konsept om at "verden blir laget" gjennom samspillet mellom materialer, blir også kunstverket skapt gjennom komplekse forbindelser mellom betrakterens erfaringer, historie, materiale og det omkringliggende kulturelle landskapet. Å betrakte kunstproduksjonen som en assemblage åpner opp for en dypere forståelse av kunstens mangfold og dens potensial for å påvirke betrakteren på flere nivåer.

Jeg interesserer meg for hver enkelts opplevelse. Vi bærer alle på våre egne minner og opplevelser, og verket vil være i konstant forandring i møte med betrakterens egne erfaringer.

---

3 Ibid., s. 25

ger. I mine arbeider skaper jeg rom som kan trigge dine sanser og tilrettelegge for ettertanke og ro.

Den franske filosofen, Gaston Bachelard, undersøker hvordan mennesker aktivt deltar i å forme sin oppfatning av rom gjennom erfaringer, minner og fantasi. For Bachelard er rommet ikke bare et fysisk sted; det utgjør også et psykologisk og emosjonelt rom som kontinuerlig utvikles gjennom individets interaksjon med verden.

Bachelards bok "The Poetics of Space"⁴, utforsker rommets symbolske betydning og dets dype forbindelse med individets indre liv. Han utforsker hvordan våre personlige opplevelser og minner blir innvevd i rommet rundt oss, og hvordan dette påvirker vår forståelse av oss selv og verden.

"The house shelters day-dreaming, the house protects the dreamer, the house allows one to dream in peace."⁵

Dette sitatet resonnerer med mitt ønske om å skape et rom der enkeltpersoner kan fordype seg fullstendig. Akkurat som huset i Bachelards betraktning fungerer som et tilfluktssted for drømmeren, søker jeg å etablere et miljø som inviterer besøkende til å miste seg selv i ettertanke og fantasi. Ved å nøye sammenstille skulpturer, er mitt mål å skape et sted som lar besøkende entre et rike av ettertanke og undring.

Denne siden: *From This Slumber You Shall Wake* / 2021 / Startblokk Linderud/
Materialer: Plantefarget sisal, Glasert steingods, stål, vann, lys og lyd / Foto: Henrik Nömm

Neste side: *Detalj* / *From This Slumber You Shall Wake* / Foto: Henrik Nömm

4 Gaston, Bachelard, *Poetics of space* (Publication place: Penguin classics, 1958.

5 *Ibid.*, s. 28

I arbeidet mitt *From This Slumber You Shall Wake* arbeidet jeg også med lyd og lys for å påvirke sansene i større grad. Rommet var tett og de store keramiske bassengene som var fylt med vann lagde et fuktig atmosfære i rommet.

OPPSUMMERING

Gjennom min kunstneriske praksis forsøker jeg å skape rom for betrakteren som kan utforskes på flere nivåer, både sensorisk og emosjonelt. Inspirert av teoretikere som Anna Tsing og Gaston Bachelard, utforsker jeg kompleksiteten i menneskelige relasjoner til rommet og hvordan disse relasjonene kan forme vår oppfatning av oss selv og verden rundt oss.

Med installasjonen Luftsloppet har jeg undersøkt hvordan jeg kan skape et psykologisk landskap gjennom en sammensetning av ulike skulpturelle element. Arbeidet har vært drevet av et behov for stabilitet, og inspirert av grunnprinsippene i sakrale rom gjennom tidene. Ved å bygge store, monumentale skulpturer og ved å sammenstille dette i en installasjon, har målet vært å skape et rom som kan gi ro.

Forrige side: Detalj / *From This Slumber You Shall Wake* / keramisk basseng med vann / Foto: Henrik Nömm
Denne siden: Detalj / *Tårnet* / 2024

REFERANSER

- s. 31 Bachelard, Gaston. *The Poetics of Space*. Penguin classics, 1958.
- s. 17 Currie, Ian. *Revealing glazes: Using the Grid Method*. Maryvale: Bootstrap Press, 2000.
- s. 30 Tsing, Anna. "When the Things We Study Respond to each other, Tools For Unpacking the Material" *Anthropos and the material*, edited by Harvey, P., Krohn-Hansen, C. and Nustad, K.G, s. 221-244. Publication place: Duke universety. 2019.

BILDER

- s. 8 Utstillingsdokumentasjon. "National Museum of Art / Tori Wrånes / Hot Pocket (2017)," January 30, 2021. <https://kunstdok.no/portfolio/nasjonalmuseum-et-tori-wranes-hot-pocket-2017/>.
- s. 9 Nasjonalmuseet. "Laure Prouvost. Above Front Tears Oui Float," n.d. <https://www.nasjonalmuseet.no/en/exhibitions-and-events/national-museum/exhibitions/2022/laure-prouvost/>.
- s.14 Janecanapini, "An Initiation I'll Never Forget at Quinta Da Regaleira, Sintra," Grownup Travels, March 26, 2018, https://www.grownuptravels.com/quinta-da-regaleira-initiation-well-sintra-portugal/?utm_content=cmp-true.

KUNSTNERISKE REFERANSER

- 1 Anders Ruhwald
- 2 Andreas Angelidakis
- 3 Anish Kapoor
- 4 Carl Andre
- 5 Donald Judd
- 6 Eva Hesse
- 7 Gunvor Nervold Antonsen
- 8 Laure Prouvost
- 9 Louise Bourgeois
- 10 Magdalena Abakanowicz
- 11 Marguerite Humeau
- 12 Matthew Barney
- 13 Rachel Whiteread
- 14 Richard Serra
- 15 Tori Wrånes